

ДОБИТНИЦИ НАГРАДЕ „РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ“ УКС ЗА 2025. ГОДИНУ

Жири Удружења књижевника Србија за доделу најзначајније награде за књижевну сатиру у нашој земљи „Радое Домановић“, за 2025. годину, у саставу: сатиричар и антологичар Јово Николић из Угљевика (председник); директорка библиотеке „Радое Домановић“ у Тополи Слађана Митровић и афористичар Митар Ђерић Лаки из Београда, после детаљног и свестраног разматрања свих пристиглих књига и предлога, на завршној седници, одржаној 20. фебруара 2026. у Београду једногласно је донео следеће

О Д Л У К Е:

Најбоља књига афоризама:

Нинус Несторовић – „11:52“ („Прометеј“, Нови Сад)

Награђена збирка представља избор оштро интонираних афоризама пуних сарказма, ироније, сатире и духовитости на експлицитан, али у исто време, и уметнички формулисан начин врхунског мајстора кратке форме. На 220 страница, презентовано је више од хиљаду афоризама на разне историјске и савремене теме. Књига ће, вероватно, наћи место у многим библиотекама нашег поднебља као неизоставно штиво савремених и будућих генерација.

Најбоља књига прича:

Слободан Симић – „Српски сој“ („Алма“, Београд и Библиотека „Љубиша Р. Ђенић“, Чајетина)

Аутор награђене књиге је врхунски српски сатиричар и психијатар. У овој збирци, поред гротескних, алегоричних, метафоричних и црнохуморних прича у којима доминира оштра, немилосрдна сатира и горка иронија, има и оних хумористичких прича, прожетих ведријим разигранијим, бенигнијим чеховљевским хумором. Свака прича има свој књижевни карактер који се испољава кроз вешто вођен драмски дискурс заплета, перипетија и неочекиваних разрешења.

Најбоља прва књига сатире објављена на српском језику:

Равноправно:

Дејан Спасојевић – „Исклесане мисли“ („АСоглас издаваштво“, Зворник, Република Српска, БиХ)

Прва књига афоризама угледног песника, правника и издавача је дело прожето непатвореним хумором и врхунском сатиром. Свој став писац језгровито и упечатљиво исказује како се успешно може стварати кратка књижевна форма у којој се демонстрира оригиналан начин, без примеса злобе и непотребног песимизма. Књига одише свежином, естетском енергијом, новитетима и језичким експериментима.

Александра Филиповић – „Мисли бунтовнице“ („Нова Артија“, Параћин)

Књига Александре Филиповић је њена прва, али веома зрела збирка афоризама, која представља право пријатно освежење на сатиричној сцени. Поетика ауторке се ослања на парадокс, изненађење и лирику. Реч је о мислима које трају дуже од реченице, уз смех који ослобађа више него што забавља. Збирка је подељена у три дела: храброст, живот и љубав. Александра Филиповић (1983) је књижевница за децу и одрасле. Објавила је неколико романа. Награђивана је у земљи и иностранству.

Андреја Мирицки – „Без анестезије“ („Алма“, Београд)

Андреја Мирицки као лекар и афористичар успешно спаја свој професионални ангажман са сатиричним разматрањима друштвених феномена. Афоризми у књизи су и дијагноза и терапија за многе друштвене болести. Иако је ово његово прво дело сатире, читалац стиче утисак да га је стварао искусан афористичар који се успешно носи са свим изазовима ове кратке књижевне форме. На страницама збирке се истичу афоризми који су инвентар свих наших нарави и њихових последица.

Најбоља антологија, зборник, алманах или панорама сатиричне књижевности објављена на српском језику:

Александар Чотрић – „Тријумф духа“, антологија француског афоризма (4 СЕ, Београд)

Награђена књига је дело које садржи избор најзначајнијих афоризама, мисли, цитата и максима чији су аутори: Балзак, Бодлер, Де Бовоар, Балери, Вијан, Волтер, Дидро, Зола, Превер, Паскал, Рабле, де ла Рошфуко, Русо, Стендал... Будући да је реч о антологији француског говорног подручја, у антологију су уврштени и швајцарски, белгијски, канадски и мислиоци других националности који су стварали на француском језику, а својим делом су оплеменили културу тог подручја.

Награда за укупан допринос српској књижевној сатири:

Александар Југовић

Рођен је 1975. године. Дипломирао је српски језик и књижевност на Филолошком факултету. Објавио је више књига поезије, романа и драма. Српска аутентична драматургија најуспешнија је у комедији (Трифковић, Стерија, Нушић, Александар Поповић, Душан Ковачевић...), а Југовићев комедиографски циклус у пет драма достојан је наставак националне драмске школе која варира исту тему мапирање и комичко извртање менталитетских одлика народа. У том смислу оштрина ироније (па и сарказма) овог комедиографа креће се у распону од црне комедије до правог српског магијског реализма, као у кривом огледалу наше стварности.

Горан Кљајић

Рођен је 1955. године. Оснивач је Међународног часописа за сатиру, хумор и карикатуру „Носорог“ у Бањалуци. Организатор је више фестивала комичног и критичног „Смејада“, Сабора сатиричара, изложби карикатура и наступа афористичара. Објавио је више десетина књига разних жанрова и неколико зборника афоризама. Пише сатиру која је специфична по мисаоним бравурама, језичким акробацијама,

ироничним запажањима и опсервацијама свакодневице и њених специфичности. Превођен је на неколико светских језика.

Чедомир Ковачевић Чеков

Рођен је 1930. године. Аутор је петнаест жанровски и тематски разноврсних књига и оставио је значајан траг у савременој српској књижевности, пре свега, у поезији, прози, књижевној критици, афористици, хаику записима, стваралаштву за децу... Током радног века, радећи као стручњак за геодезију, обишао је већи део земљине кугле. Писац је угледник који је зашао у деведесет и седму годину живота и до сада је добио бројне књижевне награде и признања.

„Екселенција сатире“ – најбољи страни сатиричари:

Иво Мијо Андрић (Хрватска)

Иво Мијо Андрић је рођен 1948. године. Овај босанско-херцеговачки и хрватски песник, прозаиста, есејиста, афористичар и писац драма објавио је и више научних, стручних и књижевних радова. Његово сатирично стваралаштво је садржано у двадесетак књига афоризама у којима доминирају вешто обликоване мисли ефектних поенти и кристално јасних ставова. У Андрићевим минијатурама хумор и сатира често прелазе у оштре и критичке описе свакодневице. Заступљен је у више од тридесет зборника и антологија.

Далиборка Шишмановић Кепчија (Швајцарска)

Далиборка Шишмановић Кепчија рођена је 1974. године. Писањем афоризама бави се дуже од две деценије. Објављивала је у разним листовима, часописима и на порталима у Србији и региону. Њене мисли су сатиричне, духовите, естетски обликоване и заступљене у више алманаха, антологија и зборника. Ауторка је књига афоризама „Представа о животу“ и „Без фелера“. Председница је Удружења српских писаца Швајцарске. Живи и ради у швајцарском граду Цириху.

УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ